

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620202671
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., LL.M. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5620202671.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Zuzanou Bajlovou, LL.M. v právnej veci žalobcu: H.. Y. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. R. XXXX/XX, Z. H., proti žalovanému: Mesto Liptovský Mikuláš, so sídlom Štúrova 1989, Liptovský Mikuláš, IČO: 00 315 524, zastúpený HADBÁBNY & spol., advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Prielohy 1012/1C, Žilina, IČO: 47 249 722, v spore o uloženie povinnosti uverejniť odpoveď, o zaplatenie peňažnej náhrady, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovanému s a u k l a d á povinnosť uverejniť odpoveď žalobcu do 30 dní právoplatnosti rozsudku v nasledujúcom čísle mesačníka MIKULÁŠ - informačný mesačník pre občanov, evidenčné číslo v MK SR: EV 3834/09, ISSN: 13392425 na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené pôvodné skutkové tvrdenie s označením „Odpoveď“, ku ktorému bude pripojené meno a priezvisko žalobcu tohto znenia: „Reakcia poslanca Y. F. na článok v augustovom čísle s názvom: „Ľudia nemôžu stavať ani bývať v mestských bytoch: Poslanci neprišli na zastupiteľstvo“. V nadpise aj prvom odseku textu sa uvádza, že ľudia nemôžu bývať, lebo poslanci neprišli na zastupiteľstvo. Ako poslanec mesta sa ohradujem proti tomuto nepravdivému tvrdeniu, nakoľko sa toto dotýka mojej cti a dobrej povesti. Jediným dôvodom neprideľovania mestských bytov v Liptovskom Mikuláši je neexistencia Komisie sociálnej a bytovej. Výlučnú kompetenciu zriaďiť túto komisiu má mestské zastupiteľstvo. Poslanci schválili vytvorenie komisie a aj jej personálne obsadenie už 5 x. Primátor mesta Liptovský Mikuláš ale 5 x pozastavil platnosť uznesenia a komisia tak nemohla byť zriadená. Svoje rozhodnutie, prečo pozastavil výkon uznesenia v niektorých prípadoch, nezdôvodnil. Päťnásobné schválenie komisie, ktorá prideľuje byty, je jasným prejavom záujmu o riešenie problému. Väčšina poslancov jednoznačne podporuje vytvorenie komisie a chce, aby sa byty prideľovali.“

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán sporu n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 23. 09. 2020 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uverejniť odpoveď žalobcu do 30 dní právoplatnosti rozsudku v nasledujúcom čísle mesačníka MIKULÁŠ - informačný mesačník pre občanov, evidenčné číslo v MK SR: EV 3834/09, ISSN: 13392425 na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené pôvodné skutkové tvrdenie s označením „Odpoveď“, ku ktorému bude pripojené meno a priezvisko žalobcu tohto znenia: „Reakcia poslanca Y. F. na článok v augustovom čísle s názvom: „Ľudia nemôžu stavať ani bývať v mestských bytoch: Poslanci neprišli na zastupiteľstvo“. V nadpise aj prvom odseku textu sa uvádza, že ľudia nemôžu bývať, lebo poslanci neprišli na zastupiteľstvo. Ako poslanec mesta sa ohradujem proti tomuto nepravdivému tvrdeniu, nakoľko sa toto dotýka mojej cti a dobrej povesti. Jediným dôvodom neprideľovania mestských bytov v Liptovskom Mikuláši je neexistencia Komisie sociálnej a bytovej. Výlučnú kompetenciu zriaďiť túto komisiu má mestské zastupiteľstvo. Poslanci schválili vytvorenie komisie a aj jej personálne obsadenie už 5 x. Primátor mesta Liptovský Mikuláš ale 5 x pozastavil platnosť

uznesenia a komisia tak nemohla byť zriadená. Svoje rozhodnutie, prečo pozastavil výkon uznesenia v niektorých prípadoch, nezdôvodnil. Päťnásobné schválenie komisie, ktorá prideluje byty, je jasným prejavom záujmu o riešenie problému. Väčšina poslancov jednoznačne podporuje vytvorenie komisie a chce, aby sa byty pridelovali.“ Zároveň sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatať sumu 3.000 eur titulom peňažnej náhrady za neuverejnenie odpovede. V podanej žalobe žalobca uviedol, že dňa 14. 08. 2020 v zmysle zákona č. 167/2008 Z. z. (ďalej len Tlačový zákon) podal na žalovaného žiadosť o odpoveď k textu uverejneného v mesačníku MIKULÁŠ - informačný mesačník pre občanov v čísle august 2020, ktorého vydavateľom je žalovaný a názvom: „Ľudia nemôžu stavať ani bývať v mestských bytoch: Poslanci neprišli na zastupiteľstvo“. Pod medzititulkom „Niektorí neúčast' neodôvodnili“ je uvedené meno poslanca - žalobcu a názov poslaneckého klubu, ktorý vedie, čo je dostatočné pre konkrétnu identifikáciu. Žalovaný odmietol jeho odpoveď zverejniť listom zo dňa 20. 08. 2020. V texte príslušného článku sa uvádzajú skutočnosti, ktoré podľa jeho mienky naplňajú podmienky podľa § 8 a § 10 Tlačového zákona. On je osoba verejne činná, je poslanec mestského zastupiteľstva v Liptovskom Mikuláši, je predsedom najväčšieho poslaneckého klubu a verejnosťou je všeobecne vnímaný ako opozícia voči primátorovi mesta; v článku je možné jednoznačne identifikovať jeho ako osobu, ktorej sa skutočnosti dotýkajú; v článku sú uvedené nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú cti, dôstojnosti a súkromia jeho osoby; obdobné tvrdenia boli v mesačníku MIKULÁŠ zverejňované opakovane. Nadpis sa v prvom odseku textu uvádza: „Ľudia nemôžu bývať, lebo poslanci neprišli na zastupiteľstvo“. Toto tvrdenie evokuje, že za nepridelovanie mestských nájomných bytov sú zodpovední poslanci, ktorí sa v príslušnom termíne nezúčastnili rokovania mestského zastupiteľstva. Neúplnosť informácie v článku spočíva v tomto prípade najmä v tom, že nebola uvedená informácia, že poslanci schválili zriadenie komisie na pridelovanie bytov opakovane. V danom čase bola príslušná komisia schválená 6 x. Prvýkrát sa tak stalo 18. 12. 2018, následne opakovane v roku 2019 a 2020. Primátor mesta zakaždým využil dikciu Zákona o obecnom zriadení a schválené uznesenie odmietol podpísať. Práve pre chýbajúci podpis primátora boli komisie nefunkčné. Poslanci, ktorí sú v článku spomínaní, vždy hlasovali za zriadenie komisie, ktorá prideluje byty. Tým sa neuviedla verejnosti pravdivá a úplná informácia prečo nemôžu občania bývať v mestských nájomných bytoch, namiesto toho sa uviedla zavádzajúca.

2. Na výzvu súdu uznesením č. k. 4C/44/2020-12 zo dňa 26. 10. 2020 podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) podaním doručeným súdu dňa 06. 11. 2020 (č. l. 17 spisu) žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení k podanej žalobe žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že žalobca nepodal žalobu v prekluzívnej 30-dňovej lehote v zmysle § 10 ods. 3 Tlačového zákona, čím došlo k zániku jeho práva domáhať sa na súde uverejnenia predmetnej odpovede. Rovnako nie sú naplnené ani podmienky na uverejnenie odpovede a neuznávajú žalobcov údajný nárok na priznanie a zaplatať peňažnej náhrady vo výške 3.000 eur. Návrh na začatie konania o určenie povinnosti uverejniť odpoveď je pod sankciou zániku tohto práva nevyhnutné podať v lehote do 33 dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede vydavateľovi tlače. Dňa 17. 08. 2020 bola žiadosť o uverejnenie odpovede doručená. Dňa 20. 08. 2020 bola zamietnutá odpoveď na žiadosť uverejnenie odpovede a dňa 23. 09. 2020 bola žaloba doručená konajúcemu súdu. Žalobca bol o neuverejnenie odpovede vopred informovaný písomnou odpoveďou zo dňa 20. 08. 2020, teda vopred vedel, že ním požadovaná odpoveď nebude uverejnená ani v lehote tri dni odo dňa doručenia žiadosti na uverejnenie odpovede, ani v najbližšom vydaní tlače za september 2020. Odo dňa 20. 08. 2020 ako posledného dňa na uverejnenie odpovede v zákonom určenej trojdňovej lehote žalobcovi uplynula 30-dňová prekluzívna lehota na podanie žaloby, koniec lehoty pripadol na deň 21. 09. 2020. Žalobca uvedenú lehotu nedodrжал a žalobu podal na konajúci súd až dňa 23. 09. 2020, ako vyplýva z podacej pečiatky na žalobe. Pokiaľ sa týka peňažnej náhrady vo výške 3.000 eur, nárok na peňažnú náhradu vzniká, ak vydavateľ tlače neuverejnil v prípade jednoznačnej existencie práva na odpoveď túto odpoveď vôbec. Bez naplnenia podmienok uvedených v § 8 ods. 1 Tlačového zákona právo na odpoveď nevzniká a žiadateľ sa nemôže nielen domáhať uverejnenia odpovede, ale ani peňažnej náhrady. Bez náležitého skúmania všetkých okolností nie je možné určiť, či tu právo na peňažnú náhradu je. Článok uverejnený v mesačníku Mikuláš neobsahoval žiadne nepravdivé, neúplné, ani pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia, na základe ktorého mohla byť osoba žalobcu presne určená a ktoré by sa súčasne týkalo cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobcu. Skutočnosť, že v napadnutom článku bolo spomenuté meno žalobcu ako osoby vedúcej poslancov z klubu Nový Mikuláš sama o sebe neznamena, že skutkové tvrdenia v tomto smere boli nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce alebo že sa priamo týkajú cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobcu. Napadnutý článok obsahoval informácie o tom, že ľudia nemôžu stavať ani bývať v mestských bytoch v dôsledku neúčasti poslancov na mestskom zastupiteľstve.

Článok sa konkrétne venuje mestskému zastupiteľstvu naplánovanému na deň 20. 07. 2020, predmetom ktorého malo okrem iného byť schválenie Komisie sociálnej a bytovej a jej personálneho zloženia. Z rokovania predmetného mestského zastupiteľstva sa ospravedlnilo 14 poslancov z celkového počtu 35, táto informácia je bezpochyby správna a pravdivá. Medzi ospravedlnenými boli všetci poslanci klubu Nový Mikuláš, vrátane žalobcu. Na rozhodovanie o pridelenie nových bytov do nájmov sa v zmysle článku 3 ods. 1 Všeobecného záväzného nariadenia mesta Liptovský Mikuláš č. 3/2018/VZN vyžaduje doručenie návrhu schváleného Komisiou sociálnou a bytovou. Neschválenie tejto komisie poslancami na naplánovanom mestskom zastupiteľstve, resp. ich neúčasť na tomto rokovaní, mala bezprostredne za následok nemožnosť pridelenia mestských bytov, ako i s tým spojenú nemožnosť ľudí tieto byty na podklade nájomných zmlúv užívať. Všetky tvrdenia v napadnutom článku preto považujú za pravdivé a správne. Popierajú tvrdenia žalobcu, že by Komisia sociálna, bytová bola schválená a zriadená opakovane už 6 x a že je to práve osoba primátora, ktorá by snahy o pridelenie mestských bytov účelovo marila. Primátor ako štatutárny orgán mesta nemá oprávnenie ani právomoc rozhodovať o takejto záležitosti samostatne. Ako jedinú o tejto otázke je oprávnené rozhodovať mestské zastupiteľstvo zložené zo zvolených poslancov. Neschopnosť mestského zastupiteľstva zúčastniť sa na plánovanom rokovaní z dôvodu účelovo ospravedlnených účasti poslancov klubu Nový Mikuláš spôsobila, že bytová otázka zostáva pre občanov žalovaného nevyriešená. Rozhodovacia činnosť mestského zastupiteľstva je podrobne upravená zákonom č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, ako aj rokovacím poriadkom mestského zastupiteľstva v Liptovskom Mikuláši. Ak aj v minulosti nedošlo k schváleniu a zriadeniu Komisie sociálnej a bytovej, bolo to vždy z dôvodu nedodržania príslušných ustanovení týchto predpisov, napr. nebol dodržaný postup pri zmene už riadne vyhláseného programu rokovania mestského zastupiteľstva, pozastavený výkon uznesenia mestského zastupiteľstva nebol potvrdený trojpätinovou väčšinou hlasov všetkých poslancov a pod. Ako vydavateľ tlače nie sú v každom jednom prípade povinný uverejniť odpovede na ich články. Žalobcom podaná žiadosť neobsahuje popis konkrétneho údajne nepravdivého, neúplného alebo pravdu skresľujúceho skutkového tvrdenia, popis v čom by sa toto tvrdenie dotýkalo cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobcu, ani označenie, kde sa toto skutkové tvrdenie v tlači nachádzalo. Na túto skutočnosť bol žalobca osobitne upozornený odpoveďou zo dňa 20. 08. 2020. Keďže žalobcovi nikdy nevznikol nárok na uverejnenie odpovede, nemôže sa v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky domáhať ani priznania a zaplatenia peňažnej náhrady za jej neuverejnenie. Výška peňažnej náhrady predstavuje svojvoľné vyčíslenie žalobcu, ktoré nie je preukázané ani odôvodnené žiadanými relevantnými a nespochybniteľnými dôkazmi.

3. Na výzvu súdu uznesením č. k. 4C/44/2020-37 zo dňa 18. 11. 2020 žalobca v replike doručenej súdu dňa 08. 12. 2020 (č. l. 39 spisu) uviedol, že tvrdenia žalovaného považuje za účelové, nezodpovedajúce právnej úprave Tlačového zákona a existujúcemu skutkovému stavu. V zmysle § 8 ods. 4 Tlačového zákona je vydavateľ periodickej tlače povinný uverejniť odpoveď do troch dní od doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie odpovede. Periodikum vydávané žalovaným je mesačníkom, periodicita vydávania je teda jeden mesiac. Pre plynutie 30-dňovej lehoty na podanie žaloby na súd nie je rozhodujúca lehota troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede, ale najbližšie vydanie periodickej tlače pripravované po doručení žiadosti o uverejnenie odpovede. Odpoveď mala byť uverejnená v septembrovom vydaní mesačníka Mikuláš, jeho žaloba bola podaná na súd dňa 23. 09. 2020, teda v zákonom stanovenej lehote. Zamietavá odpoveď zo strany žalovaného na uverejnenie odpovede nemá pre plynutie 30-dňovej lehoty žiadny právny význam. Svojou žalobou reaguje na informáciu uvedenú v priamom titulku článku, že „ľudia nemôžu bývať v mestských bytoch, ktoré v spojení s tým, že poslanci neprišli na zastupiteľstvo“ evokuje, že za nepridelenie mestských bytov sú zodpovední poslanci, ktorí sa dňa 20. 07. 2020 nezúčastnili mestského zastupiteľstva. Jeho meno je uvedené pod medzitulkom „niektorí neúčast' neodôvodnili“. V závere článku sa uvádza, že tým, že rokovanie poslanci zmarili, neškodia vedeniu mesta, ale práve ľuďom a vo veľkej miere aj svojím vlastným voľičom. Posúdenie splnenia kritérií pre pridelenie bytov je v kompetencii Komisie sociálnej a bytovej mestského zastupiteľstva, ktorú schvaľuje mestské zastupiteľstvo. Uvedenú komisiu schválilo mestské zastupiteľstvo dovtedy už 4 x, a to na mestskom zastupiteľstve konanom dňa 20. 12. 2018, 01. 04. 2019 (uznesenie 14/2019), 20. 06. 2019 (uznesenie 30/2019), 19. 09. 2019 (uznesenie 52/2019). To znamená, že on ako poslanec si svoju povinnosť splnil 4 x, primátor ani jedno z uznesení nepodpísal, všetky uznesenia vetoval a tým nenadobudli platnosť. Bytová a sociálna komisia nemôže zasadať, posudzovať splnenie podmienok a byty pridelať občanom pre veto primátora. Je nepravdivé skutkové tvrdenie žalovaného, že ľudia nemôžu bývať v mestských bytoch v spojení s tým, že poslanci neprišli na mestské zastupiteľstvo. Komisia sa dňa 20. 12. 2018 schválila na návrh primátora mesta, následne primátor vyhlásil, že sa

domnieva, že mestské zastupiteľstvo bolo vedené protizákonne a podpísal asi iba polovicu uznesení. Ostatné uznesenia nepodpísal bez udania dôvodu (stránka mesta, kde sa zdôvodnenie obvykle nachádza, neobsahuje zdôvodnenie). Príslušná prokuratúra ale potvrdila zákonnosť a tým aj platnosť rokovania mestského zastupiteľstva. Dňa 24. 10. 2019 boli uznesením 77/2019 schválené komisie mestského zastupiteľstva bez personálneho obsadenia. Toto uznesenie odporúčalo primátorovi mesta navrhnúť zloženie komisie podľa zastúpenia členov jednotlivých poslaneckých klubov. Toto primátor podpísal, uznesenie nadobudlo platnosť, napriek tomu primátor nekonal. Krajský súd v Žiline vo februári 2020 konštatoval v prípade postupu mesta Liptovský Mikuláš (konkrétne štatutára mesta, ktorým je primátor), že sú „neštandardné a tiež nekvalifikované“. Neúčasť poslancov na mestskom zastupiteľstve a jeho neúčasť uvedená menovite je spojená s nemožnosťou mesta pridelovať mestské nájomné byty pre neschválenie personálneho obsadenia sociálnej a bytovej komisie, čo je nespochybniteľné a nepravdivé tvrdenie. Mesačník Mikuláš je distribuovaný do každej domácnosti v Liptovskom Mikuláši. Je ľžou tvrdiť, že poslanci sú príčinou nemožnosti pridelovať mestské nájomné byty. Spájať túto lož s jeho osobou bolo cieľené a nehorázne. Zverejnenie článku s uvedeným nadpisom a obsahom malo širokú publicitu a malo vo verejnosti často nepriaznivú odozvu, o čom svedčia anonymy, ktoré dostal, ako aj nenávisťné a obviňujúce statusy na sociálnych sieťach. Manželka učí na základnej škole, majú tri školopovinné deti, ako im má vysvetľovať takéto obvinenie, ktoré si kolegyne a kolegovia všimli a komentovali veľmi negatívne? V prvom polroku roku 2020 boli plánované tri zastupiteľstvá, reálne však primátor zvolal zastupiteľstvo 6 x bez toho, aby bol plán zasadania upravený. Rokovanie zastupiteľstva bolo zvolané ako neplánované na obdobie prázdnin. Osobne sa o rokovaní MsZ dozvedel na dlhodobu plánovanej dovolenke v zahraničí a nemohol sa zúčastniť rokovania z objektívnych dôvodov.

4. Na výzvu súdu uznesením č. k. 4C/44/2020-59 zo dňa 08. 12. 2020 žalovaný v podanej duplike doručenej súdu dňa 21. 01. 2020 (č. l. 67 spisu) zotrval na tom, že v prejednávanej veci došlo k zániku práva žalobcu z dôvodu nepodania žaloby v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote. V ust. § 8 ods. 4 Tlačového zákona ponecháva na uváženie vydavateľa tlače, v akej lehote pristúpi na uverejnenie požadovanej odpovede, a to buď do troch dní od doručenia žiadosti alebo v najbližšom vydaní tlače. Skutočnosť, že predmetná tlač je vydávaná vo forme mesačníka, nemá pre výber lehoty na uverejnenie odpovede žiadne opodstatnenie ani relevantný význam. Výber lehoty pre uverejnenie odpovede je v celom rozsahu oprávnený uskutočniť vydavateľ tlače z dvoch možných variant, a to podľa jeho uváženia a schopnosti zabezpečenia uverejnenia odpovede. Žiadosť o uverejnenie odpovede neobsahovala náležitosti v zmysle § 8 ods. 3 a ods. 1 Tlačového zákona. Tvrdenia uvádzané v článku čerpajú zo skutočného stavu, ktorý predchádzal riadne zvolanému a naplánovanému rokovaniu mestského zastupiteľstva dňa 20. 07. 2020, ako aj následkom, ktoré takéto konanie vyvolalo (neprerokovanie bodov programu mestského zastupiteľstva vrátane schválenia, resp. personálneho obsadenia Komisie bytovej a sociálnej). V žiadnej časti napádaného článku nie je uvedené, že za nepridelovanie mestských bytov je zodpovedný žalobca, pričom uvedené z predmetného článku ani nepriamo nevyplýva. Meno a priezvisko žalobcu je v článku uvádzané v súvislosti s vedením klubu Nový Mikuláš, nie v súvislosti s neúčastou na mestskom zastupiteľstve alebo zodpovednosťou za neschválenie, resp. personálne neobsadenie Komisie bytovej a sociálnej, či nepridelovanie bytov. Popierajú, že by tieto tvrdenia mali negatívny vplyv na žalobcovu česť, dôstojnosť alebo súkromie. Nestotožňujú sa s tým, že by žalobcom predložené dôkazy - príspevky na sociálnej sieti O. boli následkom zverejnenia napadnutého článku. Problematika schvaľovania a personálneho obsadenia Komisie sociálnej a bytovej je v meste Liptovský Mikuláš prejednávaná už po značne dlhšiu dobu. Široká verejnosť má preto o tejto situácii a zainteresovaných stranách v závislosti od ich predchádzajúceho vystupovania vytvorené vlastné názory, ktoré pomerne často prezentuje aj na sociálnych sieťach bez ohľadu na vydávané články. Žalobca je v meste Liptovský Mikuláš dobre známou a politicky činnou osobou, ktorá sa do povedomia obyvateľov mesta nedostala len prostredníctvom vydaného článku. Názory ľudí môžu byť ovplyvnené aj prechádzajúcim správaním a vystupovaním žalobcu. Verejne činné alebo verejne známe osoby musia zniesť väčšiu mieru kritiky než súkromné osoby. Žalobca v podanej žiadosti o uverejnenie odpovede vynechal popis, v čom je dotknuté skutkové tvrdenie nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce a v čom sa týka cti, dôstojnosti alebo jeho súkromia. Vo svojej žiadosti sa zameriava výlučne na konštatovanie týkajúce sa konkrétnej identifikácie jeho osoby a písomné znenie odpovede. Žalobca v replike absolútne opomína zákonné právo primátora v zmysle § 13 ods. 6 zákona č. 369/1990 Zb., a to právo pozastaviť výkon uznesenia mestského zastupiteľstva, ak sa čo i len domnieva, že odporuje zákonu alebo je pre obec zjavne nevýhodné tým, že ho nepodpíše. Nepodpísanie uznesení primátorom mesta teda predstavuje využitie zákonného práva, pričom výkon akéhokoľvek práva nemôže byť v žiadnom prípade nejako sankcionovaný. V tejto súvislosti dávajú do pozornosti ustanovenie § 13 ods. 8 Zákona o obecnom

zriadení, v zmysle ktorého môže mestské zastupiteľstvo, ktorého poslancom je aj žalobca uznesenie, ktorého výkon bol primátorom pozastavený, potvrdiť. K využitiu tohto mechanizmu v praxi vôbec nedošlo. Žalobca je poslancom mestského zastupiteľstva, teda by sa mal riadne zúčastňovať všetkých zasadnutí a rokovaní, ktoré pojednávajú o podstatných otázkach verejného diania a života obyvateľov v meste. Tvrdenie, že žalobca v danej veci hlasoval už 4 x, v žiadnom prípade neobstojí. Popierajú tvrdenia žalobcu, že by primátor mesta nekonal podľa obsahu prijatého uznesenia č. 77/2019, toto považujú za nepravdivé, vzhľadom na dlhodobé riešenie tejto problematiky a jej neustálemu zaraďovaniu do programu mestského zastupiteľstva. Pokiaľ ide o neplánovanosť rokovania mestského zastupiteľstva dňa 20. 07. 2020, dávajú do pozornosti, že pozvánka bola poslancom doručovaná dňa 16. 07. 2020 (a to aj prostredníctvom polície), pričom dátum konania mestského zastupiteľstva bol poslancom avizovaný už dňa 07. 07. 2020.

5. Žalobca na pojednávaní ohľadom výšky nemajetkovej ujmy uviedol, že boli zverejnené nepravdivé tvrdenia založené na lži a ak to chce uviesť na pravú mieru a v obdobnej forme, musí si zaplatiť informačný leták a jeho hodnota bude približne 3.000 eur. Tvrdenie žalovaného o tom, že žaloba nebola podaná včas, považuje za účelové a nezodpovedajúce právnej úprave Tlačového zákona § 8 ods. 4. V zmysle § 8 ods. 4 citovaného zákona je vydavateľ periodickej tlače povinný odpoveď uverejniť do troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie odpovede. Periodikum vydávané žalovaným je mesačníkom. Periodicita vydávania mestského informačného mesačníka je teda jeden mesiac. Pre plynutie 30-dňovej lehoty na podanie na súd nie je preto rozhodujúca lehota troch dní odo dňa doručenia žiadosti, ale najbližšie vydanie periodickej tlače pripravované po doručení žiadosti o uverejnenie odpovede v mesačníku. Odpoveď mala byť vzhľadom k uvedenému uverejnená v septembrovom vydaní mesačníka Mikuláš. V septembrovom vydaní jeho žiadosť o odpoveď nebola uverejnená. Žaloba bola podaná na súd 23. 09., teda v zákonom stanovenej lehote. Zamietavá odpoveď zo strany žalovaného na uverejnenie odpovede zo dňa 20. 08. nemá vplyv na plynutie 30-dňovej lehoty. Z dikcie článku jednoznačne vyplýva, že meritom veci je neprideľovanie bytov a spôsobená škoda, ktorú mal údajne spôsobiť, čo nie je pravdivé tvrdenie. Vyššia miera kritiky je jedna vec, druhá vec je nepravdivé tvrdenia o verejnej činnosti osoby. Zákon sa nemá vykladať iba formalisticky, ale má sa prihliadať na to, čo myslel zákonodarca, keď schvaľoval a prijímal zákon. A myšlienkou a ideou Tlačového zákona je jednoznačne to, že pokiaľ je zverejnená nepravdivá, neúplná informácia, tak je vydavateľ tlače povinný dať priestor osobe, ktorá bola týmto tvrdením poškodená na primeranú odpoveď. Zo žiadosti o odpoveď jednoznačne vyplývajú všetky veci. Žiadosť o odpoveď treba brať komplexne a v žiadosti sú popísané všetky veci a preto musí trvať nie na formalistickom výklade zákona, ale žiada, aby sa prihliadalo na to, čo mal zákonodarca jasne na mysli, keď tento zákon prijímal. Nie je pravdivé tvrdenie, že odpoveď mohla byť zverejnená v mimoriadnom vydaní mesačníka Mikuláš, pretože na toto mesto potrebuje peniaze, a to od mestského zastupiteľstva. Žiada, aby obyvatelia mesta Liptovský Mikuláš boli pravdivo a objektívne informovaní.

6. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že majú za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal a neposkytol žiadne dôkazy, z ktorých by mohla byť posúdená výška prípadnej peňažnej náhrady, ktorá by mu mala byť priznaná. Argumentácia, ktorú uviedol žalobca na pojednávaní je nelogická, pretože pokiaľ by súd žalobe vyhovel, v tom prípade by mal žalobca právo na zverejnenie odpovede v rovnakom rozsahu ako bol pôvodný článok. Čiže pokiaľ chce žalobca nejakým spôsobom pravdivo informovať, mal by na to slúžiť práve inštitút odpovede a je nedôvodné tvrdiť, že ešte nad rámec odpovede bude žalobca potrebovať nejaký ďalší dodatočný priestor na to, aby nejakým spôsobom podľa neho pravdivo informoval. Tvrdenie, že vydanie letáku stojí okolo 3.000 euro, žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Žaloba bola podaná oneskorene. Je potrebné si uvedomiť, že lehota, v ktorej má byť odpoveď zverejnená, je v zásade určená na tri dni od doručenia žiadosti. Zákonodarca si jednoznačne uvedomil, že toto môže byť problematické v prípade, pokiaľ periodicita vydávaného periodika nie je taká, aby bolo možné splniť túto podmienku. Každopádne aj toto ustanovenie bolo ako výnimka zahrnuté do zákona v prospech vydavateľa periodickej tlače, preto je nedôvodné tvrdiť, že by to nemal byť práve vydavateľ periodickej tlače, ktorý by si mohol vybrať, či naplní zákonnú povinnosť v lehote troch dní alebo až pri najbližšom vydaní. Výklad, ktorý žalobca v tvrdí tomto konaní, by mal odôvodnenie v prípade, ak by po podaní žiadosti zostali úplne nečinní. To znamená, že žiadateľ o opravu by bol v tej situácii, že nevie kedy reálne bude jeho žiadosti vyhovené, resp. ak jej nebolo vyhovené po troch dňoch, či jej vôbec bude vyhovené pri najbližšom vydaní periodika. Oni však žalobcu informovali písomne o tom, že odpoveď nezverejnia. Aj poukázali na dôvody, ktoré ich k tomu

viedli. Žalobca mal vedomosť o tom, že odpoveď nebude zverejnená, ani v lehote troch dní a nebude zverejnená ani v najbližšom vydaní periodika. Žalobca už nemal čakať na ďalšie vydanie periodickej tlače, pretože mu jednoznačne oznámili voľbu o tom, že žiadosti nevyhovejú. Nie je možné vylúčiť, že niektorý z vydavateľov tlače sa rozhodne vydať mimoriadne vydanie tlače a že svoju povinnosť splní aj mimo klasickej periodicity vydávania. Žiadosť, ktorú žalobca podal, nemala zákonom vymedzené náležitosti. Žalobca vôbec nepopísal tie vyjadrenia, ktoré namieta, neuviedol, ktoré z tých vyjadrení, ktoré boli publikované, sú podľa neho nepravdivé, neúplné. A rovnako nešpecifikoval, ako sa táto ním tvrdená nepravdivosť alebo neúplnosť dotýka jeho osobne cti alebo dôstojnosti, či súkromia. Žalobca v podanej žiadosti, ktorú im doručil, sa len obmedzil na konštatovanie označenia konkrétneho vydania tlače a návrhu samotného textu odpovede. Tlačový zákon jednoznačne uvádza náležitosti, ktoré žiadosť musí mať, pričom nespĺnenie formálnych náležitostí žiadostí sankcionuje možnosťou, aby jej vydavateľ tlače nevyhovel. Okrem toho neboli naplnené ani materiálne podmienky na to, aby žiadosti bolo vyhovené. Súhlasia, že formalistický výklad zákona je neprípustný. Na druhej stránke je potrebné brať do úvahy, že zákonodarca jednoznačne v zákone stanovil podmienky, ktoré musí osoba uplatňujúca svoje právo na odpoveď splniť. V článku sa spomína žalobca len ako osoba, ktorá vedie poslanecký klub. Táto skutočnosť je pravdivá. Celý predmet článku smeruje k tomu, že sa skupina poslancov nezúčastnila konkrétneho zasadnutia mestského zastupiteľstva. Táto informácia je pravdivá a nemôže byť vo vzťahu k žalobcovi nejakým spôsobom difamačná. Článok neobsahuje žiadne informácie, ktoré by akokoľvek mohli zasiahnuť do cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobcu. Článok vôbec ani priamo ani nepriamo nevyvodzuje, že by bol žalobca nejakým spôsobom zodpovedný za to, že nedošlo k riadnemu zasadnutiu zastupiteľstva, ani ho neoznačuje osobou zodpovednou za prípadné negatívne následky, ktoré z tohto vyplývajú. Článok žalobcu spomína výlučne v tej súvislosti, že vedie poslanecký klub, ktorého poslanci sa na zasadnutí nezúčastnili. Citácia, ktorá je obsiahnutá v článku, ide o subjektívny názor osoby, ktorá je riadne v článku citovaná, nejde o názor, ktorý by bol publikovaný vydavateľom tlače. Ide teda o subjektívny názor konkrétnej osoby, ktorá bola oslovená, aby sa k článku vyjadrila, čo je v článku jednoznačne uvedené úvodzovkami. Účelom verejnej kontroly vydávania tlače je, aby sa poukazovalo na otázky, keď si volení zástupcovia plnia, prípadne neplnia svoje povinnosti a keď sa zúčastňujú alebo nezúčastňujú zasadnutím orgánov, do ktorých boli riadne zvolení. Ide predsa o základný verejný záujem v demokratickej spoločnosti. V médiách, a to nie len v médiách lokálnych, ale aj v médiách s celoštátnou pôsobnosťou na Slovensku, pravidelne rezonuje otázka, napr. neúčasti poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na zasadaniach. Čiže ide o problematiku, ktorá je spoločnosťou vnímaná a často aj kriticky. Článok vo vzťahu k poslancom, ktorí sa zastupiteľstva nezúčastnili, nevybočuje z miery primeranej kritiky, ktorá je únosná v rámci spoločensky prípustných noriem a ktorá vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdneho dvoru pre ľudské práva, ktorý jasne konštatuje, že verejne činné osoby musia zniesť vyššiu mieru kritiky. Žalobca žiadne zásahy do cti, dôstojnosti a súkromia žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal. Žalobca predložil nejaké vystrihnuté príspevky zo sociálnej siete, pri ktorých však nemôžu overiť ani ich pôvod, ani ich autenticitu a ani nevedia overiť, či ide o reakcie na nimi zverejnený článok. Dokonca z jedného výstrižku podľa nich vyplýva, že je to reakcia na nejaký iný článok.

7. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise a s článkom publikovaným v mesačníku Mikuláš august/2020 s názvom „Ľudia nemôžu stavať ani bývať v mestských bytoch: Poslanci neprišli na zastupiteľstvo“ (č. I. 6 spisu), so žiadosťou o uverejnenie odpovede zo dňa 14. 08. 2020 (č. I. 5 spisu), s odpoveďou na žiadosť o odpoveď zo dňa 20. 08. 2020 (č. I. 4 spisu), s uznesením mestského zastupiteľstva Liptovský Mikuláš zo dňa 24. 10. 2019 č. 77/2019 (č. I. 51 spisu), zo dňa 19. 09. 2019 č. 52/2019 (č. I. 52 spisu), zo dňa 20. 06. 2019 č. 30/2019 (č. I. 53 spisu), zo dňa 01. 04. 2019 č. 14/2019 (č. I. 54 spisu), s podnetom na preskúmanie zákonnosti priebehu rokovania mestského zastupiteľstva zo dňa 20. 12. 2018, zo dňa 28. 12. 2018 (č. I. 44 spisu), s upovedomením o spôsobe vybavenia podnetu Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš (č. I. 45 spisu), s upozornením prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš Pd19/19/5505-2 (č. I. 47 rub a nasl. spisu), s oznámením o podaní opakovaného podnetu zo dňa 14. 03. 2019 (č. I. 50 spisu), so zápisnicou č. 11/2020 zo zasadnutia mestského zastupiteľstva zo dňa 24. 09. 2020 (č. I. 81 a nasl. spisu), so zápisnicou č. 15/2019 zo zasadnutia mestského zastupiteľstva zo dňa 12. 12. 2019 (č. I. 84 a nasl. spisu).

8. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, súd zistil tento skutkový a právny stav:

9. V mesačníku MIKULÁŠ - v mesačníku pre obyvateľov Liptovského Mikuláša vydaného v auguste 2020 bol zverejnený článok „Ľudia nemôžu stavať ani bývať v mestských bytoch: Poslanci neprišli

na zastupiteľstvo“ s nasledovným textom: „Poslanci dvoch klubov zo štyroch neprišli a zastupiteľstvo nebolo uznášaniaschopné. Volební zástupcovia Mikulášanov tak neprerokovali predaje prebytočného majetku, bez ktorých ľudia či firmy nemôžu stavať. V programe mali tiež návrh na personálne obsadenie bytovej a sociálnej komisie, bez ktorej nemôže mesto pridelať mestské nájomné byty a prerokovať mali aj rekonštrukciu ľadovej plochy na zimnom štadióne, bez ktorej bude ohrozená činnosť klubov i mládeže a mesto bude dokonca musieť platiť za nefunkčnú plochu koncesionárovi ročne 320 tisíc eur. Obštrukcie majú dopad na obyvateľov. Keďže zastupiteľstvo ľuďom opäť neodpredalo alebo nedalo do nájmu prebytočné mestské pozemky, ktoré obyvatelia žiadali napríklad za účelom doriešenia prístupu v rámci výstavby rodinného domu alebo garáže, či vstupov do prevádzok, nemôžu títo ľudia pokračovať vo svojich investičných zámeroch. Niektorí neúčast' neodôvodnili. Z rokovania sa ospravedlnilo 14 poslancov z celkového počtu 25. Išlo o všetkých poslancov klubu Nový Mikuláš (OL'ANO, SaS, KDH, NOVA, Šanca), ktorý vedie Y. F. a všetkých poslancov z klubu Skutočne nezávislí poslanci, na čele, ktorého je aktuálne Z. M. (predtým E. Č.). Dôvody na ospravedlnenie boli rôzne. Niektorí poslanci napísali, že sú v zahraničí, iní uviedli osobné, pracovné dôvody, ďalší svoju neprítomnosť neodôvodnili. „Dnešného neplánovaného rokovania MsZ sa neúčastním. Žiadam Vás o ospravedlnenie mojej neúčasti,“ napísala poslankyňa M. približne hodinu pred začiatkom rokovania. „Vo väčšine ospravedlnení išlo o výhovorky, pretože viacerí poslanci, ktorí sa ospravedlnili napríklad z dôvodu dovolenky, boli v práci. Ide o očividne organizovanú a dopredu dohodnutú neúčast' tak, aby rokovanie zmarili. Žiaľ, neuvedomujú si, že tým neškodia vedeniu mesta, ale práve ľuďom a vo veľkej miere aj svojim vlastným voľičom,“ povedal primátor, ktorý rokovanie o neodkladných agendách avizoval poslancov už 7. júla 2020. Skoré avízo im podľa jeho slov zaslal práve z dôvodu, aby mali dostatočný časový priestor na zabezpečenie svojej účasti na zasadnutí.“ Listom zo dňa 14. 08. 2020, teda v zákonom stanovenej lehote 30 dní odo dňa vydania periodickej tlače v zmysle § 8 ods. 2 Tlačového zákona sa žalobca domáhal uverejnenia odpovede v znení ako v podanej žalobe. Listom zo dňa 20. 08. 2020 žalovaný ako vydavateľ periodickej tlače oznámil žalobcovi, že ním podaná žiadosť o odpoveď nenapĺňa vecné predpoklady práva na odpoveď a neobsahuje ani náležitosti vymedzené v § 8 ods. 1 a 3 Tlačového zákona, preto jeho žiadosti nie je možné v súlade s ustanoveniami Tlačového zákona vyhovieť. Medzi stranami sporu bolo sporné, či žaloba bola podaná v zákonom stanovenej 30-dňovej prekluzívnej lehote v zmysle § 10 ods. 3 Tlačového zákona, bolo sporné, či žiadosť o odpoveď spĺňa všetky formálne-právne a materiálne náležitosti žiadosti o odpoveď. Rovnako bolo medzi stranami sporu sporné, či žalovaný zverejnený text obsahuje nepravdivé, neúplné, alebo pravdu skresľujúce skutkové tvrdenia, ktoré sa dotýkajú cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobcu a či žalobcovi vznikol nárok na primeranú peňažnú náhradu v zmysle § 10 ods. 4 Tlačového zákona.

10. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Tlačový zákon), ak tento zákon neustanovuje inak, za obsah periodickej tlače zodpovedá vydavateľ periodickej tlače a za obsah agentúrneho spravodajstva zodpovedá tlačová agentúra.

11. Podľa § 8 ods. 1 Tlačového zákona, ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce skutkové tvrdenie, ktoré sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, na základe ktorého možno osobu presne určiť, má táto osoba právo žiadať uverejnenie odpovede. Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní odpoveď uverejniť bezodplatne; uverejnením odpovede zaniká vo vzťahu k tomu istému skutkovému tvrdeniu právo na opravu.

12. Podľa § 8 ods. 3 Tlačového zákona žiadosť o uverejnenie odpovede musí mať písomnú formu a musí byť žiadateľom podpísaná. Žiadosť o uverejnenie odpovede musí obsahovať názov a deň vydania periodickej tlače alebo deň zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahovalo skutkové tvrdenie podľa odseku 1, popis tohto skutkového tvrdenia s uvedením, v čom je skutkové tvrdenie nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce a v čom sa dotýka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, a kde sa toto skutkové tvrdenie v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve nachádzalo. Súčasťou žiadosti o uverejnenie odpovede musí byť písomné znenie odpovede. Odpoveď sa obmedzí len na skutkové tvrdenie, ktorým sa skutkové tvrdenie podľa odseku 1 poprie, doplní, spresní alebo vysvetlí. Odpoveď musí byť rozsahom primeraná textu, ktorého obsahom je skutkové tvrdenie podľa odseku 1 a z neho vyplývajúci hodnotiaci úsudok.

13. Podľa § 8 ods. 4 Tlačového zákona, vydavateľ periodickej tlače je povinný odpoveď uverejniť do troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie odpovede. Tlačová agentúra je povinná odpoveď uverejniť do troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede.

14. Podľa § 8 ods. 6 Tlačového zákona, vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra nie sú povinní uverejniť odpoveď, ak

- a) žiadosť o uverejnenie odpovede nemá náležitosti podľa odseku 3,
- b) odpoveď smeruje proti skutkovému tvrdeniu uverejnenému na základe preukázateľného predchádzajúceho súhlasu žiadateľa o uverejnenie odpovede,
- c) uverejnili odpoveď na žiadosť niektorej z osôb uvedených v § 10 ods. 5 a dodržali pritom podmienky ustanovené týmto zákonom na uverejnenie odpovede,
- d) by bol uverejnením odpovede spáchaný trestný čin, priestupok, iný správny delikt alebo by jej uverejnenie bolo v rozpore s dobrými mravmi,
- e) by uverejnenie odpovede bolo v rozpore s právami a právom chránenými záujmami tretej osoby.

15. Podľa § 10 ods. 3 Tlačového zákona, návrh podľa odseku 2 sa musí podať na súd do 30 dní po uplynutí lehoty na uverejnenie opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia, inak právo domáhať sa na súde uverejnenia opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia zaniká.

16. Podľa § 10 ods. 4 Tlačového zákona, ak vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra neuverejnia opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie vôbec alebo ak nedodržia niektorú z podmienok na ich uverejnenie, má osoba, ktorá o ich uverejnenie vydavateľa periodickej tlače alebo tlačovú agentúru požiadala, právo na primeranú peňažnú náhradu od 1 660 eur do 4 980 eur. Nárok na primeranú peňažnú náhradu možno uplatniť na súde spolu s návrhom podľa odseku 2.

17. Podanou žalobou si žalobca voči žalovanému uplatnil nárok na uverejnenie odpovede v zmysle Tlačového zákona. Súd v prvom rade skúmal dodržanie hmotnoprávnych lehôt vo vzťahu k včasnému uplatneniu nároku na uverejnenie odpovede u žalovaného a následne vo vzťahu k včasnému uplatneniu nároku žalobcu na súde, pretože v prípade, že vydavateľ periodickej tlače návrhu na uverejnenie odpovede nevyhovie, má dotknutý subjekt právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti na súde. Dotknutý subjekt je povinný žiadosť o uverejnenie odpovede v zmysle § 8 ods. 2 Tlačového zákona doručiť vydavateľovi periodickej tlače do 30 dní odo dňa vydania periodickej tlače, inak jeho právo na odpoveď zaniká. Mesačník MIKULÁŠ - mesačník pre obyvateľov Liptovského Mikuláša bol vydaný v auguste 2020. Žalobca požiadaval žalovaného o uverejnenie odpovede listom zo dňa 14. 08. 2020, teda v zákonom stanovenej lehote 30 dní od jeho vydania. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 8 ods. 4 Tlačového zákona je vydavateľ periodickej tlače povinný uverejniť odpoveď do troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie odpovede. Najbližšie vydanie periodickej tlače po doručení žiadosti o uverejnenie odpovede bolo vydanie mesačníka MIKULÁŠ september/2020, keďže periodicita vydávania tohto periodika je jeden mesiac (podľa názoru súdu lehota tri dni na uverejnenie odpovede sa vzťahuje na periodickú tlač, ktorá je vydávaná denne). 30-dňová lehota na podanie žaloby na súd v zmysle § 10 ods. 3 Tlačového zákona plynie od uplynutia lehoty na uverejnenie odpovede a nie od písomného oznámenia vydavateľa periodickej tlače, že žiadosti o uverejnenie odpovede nevyhovie, čo je expressis verbis uvedené v texte zákona, ktorý počiatok plynutia prekluzívnej lehoty viaže od uplynutia lehoty na uverejnenie odpovede (t. j. tri dni od doručenia žiadosti alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače) a nie od zamietavého stanoviska vydavateľa periodickej tlače. Prijatím iného výkladu by súd vybočil zo zákonného rámca určeného príslušnými ustanoveniami Tlačového zákona.

18. Lehota uvedená v § 10 ods. 3 je lehota hmotnoprávna. Hmotnoprávna lehota ostáva zachovaná, ak sa prejav vôle, ktorý sa má urobiť najneskôr posledný deň lehoty doručí adresátovi, t. j. dostane sa do sféry jeho vplyvu. Nestačí podať podanie na prepravu poštovým úradom alebo na iný orgán, ktorý je povinný túto písomnosť doručiť. Z uvedeného je zrejmé, že táto hmotnoprávna lehota má objektívny charakter a nepredlžuje sa o dobu poštovej prepravy a jej uplynutím právo na zverejnenie odpovede zaniká; súd je povinný na preklúzii práva prihliadať ex officio. Pretože žaloba bola podaná na súd prvej inštancie dňa 23. 09. 2020, teda v 30-dňovej lehote po vydaní najbližšieho mesačníka MIKULÁŠ, t. j. september/2020, bola podaná v zákonnej prekluzívnej lehote, súd sa preto ďalej zaoberal dôvodnosťou podanej žaloby.

19. Právo na odpoveď je založený na formalizovanom postupe, ktorý predpokladá súčasné splnenie všetkých zákonom stanovených predpokladov, za ktorý vzniká žiadateľovi o uverejnenie odpovede voči vydavateľovi periodickej tlače právo na uverejnenie ním požadovanej odpovede. Vydavateľ periodickej tlače zodpovedá za obsah periodickej tlače, pričom táto zodpovednosť je najprísnejším druhom zodpovednosti, tzv. objektívna zodpovednosť bez ohľadu na úmysel alebo zavinenie; výnimky z tohto pravidla určuje Tlačový zákon, ale tiež určuje, že výnimkami nie sú dotknuté právo na opravu, právo na odpoveď a právo na dodatočné oznámenie. Právo na odpoveď sa uplatňuje písomne formou žiadosti, ktorá musí obsahovať zákonom stanovené náležitosti (§ 8 ods. 3), t. j. deň a názov vydania periodickej tlače, popis skutkového tvrdenia s uvedením, v čom je skutkové tvrdenie nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce a v čom sa to týka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby a kde sa toto skutkové tvrdenie v periodickej tlači nachádzalo. Súčasťou žiadosti o uverejnenie odpovede musí byť písomné znenie odpovede, ktoré sa musí obmedziť len na skutkové tvrdenie, ktorým sa zverejnené skutkové tvrdenie poprie, doplní, spresní alebo vysvetlí. Rovnako odpoveď musí byť rozsahom primeraná zverejnenému textu.

20. Preskúmaním žiadosti žalobcu o uverejnenie odpovede bolo zistené, že táto bola podaná žalovanému písomne, bola žalobcom podpísaná. Žiadosť obsahovala názov periodickej tlače, číslo je vydania, označenie vydavateľa, označenie názvu textu, ktoré malo obsahovať podľa žalobcu nepravdivé tvrdenie, zároveň žalobca uviedol, že uvedený text sa dotýka jeho cti a dobrej povesti ako poslanca mesta. Text odpovede je totožný s textom uvedeným v petite žaloby a svojím rozsahom 9 (deväť) riadkov je primeraným zverejnenému textu. Žalobcom požadované zverejnenie odpovede tak spĺňa kritérium primeranosti voči zverejneným skutkovým tvrdeniam. Rovnako žalobca sa v podanej odpovedi obmedzil rozsah vlastnej odpovede iba na zverejnené skutkové tvrdenia, teda skutkovo sa obmedzil len na zverejnený text, a to neúčast' poslancov, ktorých klub vedie, na zasadnutí mestského zastupiteľstva a jeho súvislosť s neprideľovaním mestských nájomných bytov v Liptovskom Mikuláši. Otázkou, či zákonom stanovenou náležitosťou v žiadosti o uverejnenie odpovede je uvedenie, v čom mali skutkové tvrdenia uvedené v publikovanom článku dotknúť žalobcovej cti, dôstojnosti, resp. súkromia riešil Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 3Cdo/61/2011 zo dňa 18. 10. 2013, ktorý dovolanie zamietol a uviedol, že námietku, že žiadosť žalobcu na odpoveď neobsahuje zákonom vyžadovaný popis skutkového tvrdenia s uvedením, v čom sa má dotýkať cti, dôstojnosti a lebo súkromia žalobcu, nepovažuje za opodstatnenú. Z kontextu žiadosti žalobcu je možné vyvodit', že zverejnený článok sa dotkol žalobcu ako poslanca mestského zastupiteľstva mesta Liptovský Mikuláš a majú negatívny dopad na česť a dôstojnosť žalobcu. Inštitút práva na odpoveď predpokladá subjektívne pociťovanie poškodenia cti, dôstojnosti, alebo dobrej povesti dotknutej osoby (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 3Cdo/4403/2009). Súd preto dospel k záveru, že žalobcom podaná žiadosť o uverejnenie odpovede má všetky zákonom stanovené náležitosti. Opačný výklad by bol formalistický a nesledoval by účel Tlačového zákona. Ako konštatoval Ústavný súd SR vo svojom náleze sp. zn. I. ÚS 155/2017 z 31. 08. 2017, pri výklade a aplikácii právnych predpisov nemožno opomínať ich účel a zmysel, ktorý nie je vyjadrený len v slovách a vetách tohto ktorého zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu. Orgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavnej nespravedlnosti.

21. Súd sa preto sa ďalej zaoberal, či vydavateľom zverejnený text obsahuje nepravdivé, neúplné alebo pravduskresľujúce skutkové tvrdenia a či tieto sa dotýkajú cti, dôstojnosti alebo súkromia žalobcu, za ktoré by mu prípadne prináležala peňažná náhrada, ktorú si žalobca uplatnil vo výške 3.000 eur.

22. Cieľom práva na tlačovú odpoveď je zaistiť každému jednotlivcovi možnosť konfrontovať a hájiť sa voči určitým vyhláseniam šíreným informačnými prostriedkami, ktoré sú spôsobilé negatívne zasiahnuť do jeho súkromia, dôstojnosti alebo cti. Okrem rešpektovania princípu „rovnosti zbraní“ na poli slobody prejavu, kde dochádza k stretom slobody prejavu médií s osobnostnými právami jednotlivcov, je inštitút práva na odpoveď v súlade so zásadou „audiatur et altera pars“ („nech je vypočutá aj druhá strana“) zárukou plurality informácií, ktorá prispieva k zdravému ovzdušiu demokratickej spoločnosti (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 350/2014 z 24. 01. 2017). Práve prostredníctvom práva na odpoveď sa oprávnená osoba bráni skutkovému tvrdeniu, ktoré sa týka jej cti, ľudskej dôstojnosti alebo súkromia tým, že odpoveďou sa zverejnené skutkové tvrdenie poprie, doplní, spresní alebo vysvetlí, teda ako právny inštitút je prostriedkom nápravy a slúži na odstránenie dojmu, ktorý si verejnosť vytvorila alebo mohla vytvorit' o osobe, o ktorej vydavateľ v periodickej tlači zverejnil informácie. Podstatou

právneho prostriedku odpovede je uviesť uverejnené skutkové tvrdenie na pravú mieru vlastným opisom skutkových tvrdení dotknutou osobou. Dotknutá osoba teda môže vlastnými slovami vyložiť celý skutkový dej, upresniť skutočnosti, ktoré chce, pretože to považuje za svojho hľadiska za dôležité, prípadne ich doplniť a tak verejnosti ponúknuť vlastnú verziu uverejneného oznámenia. Inštitút práva na odpoveď predpokladá subjektívne poškodenia cti, dôstojnosti alebo dobrej povesti dotknutej osoby (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/61/2011 zo dňa 28. 10. 2013). V civilnom súdnom konaní, ktorého predmetom je nárok na uverejnenie odpovede podľa Tlačového zákona, je súd žalobným návrhom viazaný, a teda nemôže rozhodnúť o inej odpovedi než aká je navrhovaná žalobcom v žalobnom petite.

23. Informácie publikované bežnou tlačou a určené širokej verejnosti, nemusia byť úplne presné, pričom pre posúdenie, či ide o neoprávnený zásah je podstatné, či uvedené údaje po obsahovej stránke vyznievajú zásadne zhodne a ak sú spôsobilé u bežného čitateľa vyvolať zhodný dojem. Významné však je, aby celkové vyznenie podávanej informácie zodpovedalo pravde (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo/664/2007). Sloboda prejavu je garantovaná článkom 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor). Úlohou tlače je informovať verejnosť o dianí vo veciach verejného záujmu a rovnako tak upozorňovať na prípadné nežiadúce problémy alebo javy. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva v súvislosti s aplikáciou článku 10 Dohovoru, ktorý zaručuje slobodu prejavu, vrátane slobody zastávať názory a prijímať, rozširovať informácie alebo myšlienky, konštatovala, že tlač zohráva významnú úlohu v demokratickej spoločnosti a hoci tlač nesmie prekročiť určité stanovené hranice, vrátane práv na ochranu dobrého mena a povesti iných, jej úlohou je, v súlade s jej povinnosťami a zodpovednosťou, prinášať primerané a spoľahlivé informácie a myšlienky k všetkým otázkam verejného záujmu; s funkciou tlače, ktorá spočíva v rozširovaní informácií, je spojené právo verejnosti tieto informácie prijímať. Predmetom ochrany podľa článku 10 Dohovoru sú však nielen informácie a myšlienky, ktoré sú prijímané kladne, priaznivo, či ľahostajne, alebo sú považované za neútočné alebo neutrálne, ale tiež tie, ktoré zraňujú, urážajú, útočia, šokujú, sú neprijemné alebo rušia, či znepokojujú. Navyše novinárska sloboda zahŕňa aj možnosť použiť určitú mieru preháňania, provokácie, ktorá miera závisí od predmetu kritiky, pričom vo vzťahu k veciam verejného záujmu môže byť oveľa slobodnejšia (z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/58/2019 zo dňa 25. 06. 2020).

24. Je nepochybné, že funkciou a účelom titulku je upútať a zaujať čitateľa, aby si predmetný článok prečítal, a na tom základe si urobil vlastný úsudok o nich uvedených skutočnostiach, nadpis článku však musí mať určitú väzbu na jeho obsah. Z nadpisu zverejneného článku „Ľudia nemôžu stavať ani bývať v mestských bytoch: Poslanci neprišli na zastupiteľstvo“ s podtitulmi „obštrukcie majú dopad na obyvateľov“ a „niektorí neúčast' neodôvodnili“ a jemu nadväzujúceho celého textu článku môže bežný čitateľ vyvodiť záver, že jediným dôvodom, pre ktorý obyvatelia mesta Liptovský Mikuláš nemôžu stavať alebo nemôžu bývať v mestských nájomných bytoch, je neúčast' poslancov dvoch klubov zo štyroch (pričom jeden z nich vedie žalobca), čo malo za následok, že mestské zastupiteľstvo mesta Liptovský Mikuláš na svojom zasadnutí konanom dňa 20. 07. 2020 nebolo uznášaniaschopné.

25. Z listinných dôkazov založených v spise bolo zistené nasledovné:

26. Dňa 20. 12. 2018 sa uskutočnilo zasadnutie mestského zastupiteľstva, ktorého zákonnosť priebehu bolo preskúmané prokurátorkou Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, ktorá mestské zastupiteľstvo mesta Liptovský Mikuláš upozornila na porušenie § 12 ods. 5 veta druhá zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, ku ktorému došlo na zasadnutí mestského zastupiteľstva mesta Liptovský Mikuláš dňa 20. 12. 2018, a to tým spôsobom, že poslanci mestského zastupiteľstva mesta Liptovský Mikuláš najprv hlasovali o zmene návrhu programu mestského zastupiteľstva a až následne o bodoch návrhu programu, ktorý bol zverejnený na úradnej tabuli mesta a na webovom sídle mesta Liptovský Mikuláš. Pokiaľ sa týka preskúmania zákonnosti ostatných prijatých uznesení namietaných primátorom mesta Liptovský Mikuláš - bod rokovania č. 12 „Návrh na zriadenie mestskej rady a voľba jej členov“, bod programu č. 20 „Návrh rozpočtu Verejnoprospešných služieb Liptovský Mikuláš - príspevkovej organizácie na rok 2019 s výhľadom na roky 2020 - 2021 a č. 21 „Návrh rozpočtu Informačného centra mesta Liptovský Mikuláš - príspevková organizácia na rok 2019 s výhľadom na roky 2020 - 2021, bod programu č. 7 „Analýza právneho stavu verejného osvetlenia v meste Liptovský Mikuláš“ a bod programu č. 8 „Návrh na zmenu rokovacieho poriadku komisií zriadených MsZ“ a bod programu č. 9 „Návrh dodatku č. 5 Rokovacieho poriadku MsZ v platnom znení“, tieto prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš nevyhodnotila ako rozporné so zákonom č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, preto podnet mesta Liptovský Mikuláš odložila bez potreby prijatia opatrenia prokurátora v zmysle zákona

č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (prokurátorka Okresnej prokuratúry konštatovala nevykonateľnosť splnomocnenia primátora mesta Liptovský Mikuláš na vyhlásenie úplného znenia Rokovacieho poriadku mestského zastupiteľstva Liptovský Mikuláš a Rokovacieho poriadku komisií zriadených mestským zastupiteľstvom v Liptovskom Mikuláš za nadbytočné). Uznesením mestského zastupiteľstva zo dňa 01. 04. 2019 č. 14/2019 (č. I. 54 spisu) mestské zastupiteľstvo v bode II. písm. a) zriadilo komisiu mestského zastupiteľstva sociálnu a bytovú. Primátor mesta Liptovský Mikuláš využil svoje zákonné právo podľa § 13 ods. 6 Zákona o obecnom zriadení, a to právo pozastaviť výkon uznesenia mestského zastupiteľstva, pretože sa domnieval, že nebol dodržaný postup o zmene programu, čím došlo k porušeniu zákona (tlačová správa na č. I. 58 spisu). Uznesením mestského zastupiteľstva zo dňa 20. 06. 2019 č. 30/2019 (č. I. 53 spisu) mestské zastupiteľstvo v bode II. bod a) schválilo zloženie komisie sociálnej a bytovej. Primátor mesta Liptovský Mikuláš opätovne využil svoje oprávnenie s poukazom na ust. 13 ods. 8 Zákona o obecnom zriadení, s tým, ak bol výkon uznesenia obecného zastupiteľstva pozastavený, môže obecné zastupiteľstvo toto uznesenie trojpäťtinovou väčšinou hlasov všetkých poslancov potvrdiť; ak obecné zastupiteľstvo uznesením nepotvrdí do troch mesiacov od jeho schválenia, uznesenie stráca platnosť (tlačová správa na č. I. 57 spisu). Uznesením mestského zastupiteľstva zo dňa 19. 09. 2019 č. 52/2019 (č. I. 52 spisu) mestské zastupiteľstvo v bode II. písm. a) zriadilo komisiu sociálnu a bytovú. Primátor mesta Liptovský Mikuláš využil svoje právo pozastaviť výkon uznesenia, nakoľko sa domnieval, že odporuje zákonu a je pre mesto zjavne nevýhodné, konštatačná časť nezodpovedá skutočnosti, je zavádzajúca a zmätočná. Stanoviská k nepodpisaniu uznesenia schválených mestským zastupiteľstvom dňa 01. 04. 2019 a 20. 06. 2019 sú zverejnené na webovom sídle mesta, kde sú uvedené dôvody nepodpisania týchto uznesení (tlačová správa na č. I. 56 spisu). Uznesením mestského zastupiteľstva zo dňa 24. 10. 2019 č. 77/2019 (č. I. 51 spisu) mestské zastupiteľstvo v bode II. písm. b) zriadilo komisiu sociálnu a bytovú. Personálne zloženie komisie bytovej sociálnej bolo predmetom mestského zastupiteľstva konaného dňa 12. 12. 2019 (zápisnica č. 15/2019, č. I. 84 spisu). Primátor mesta uvítal, že mestské zastupiteľstvo schválilo zriadenie komisií, ale nemožno od neho očakávať, aby navrhol on všetkých členov komisie, o ktorom postupe informoval mestské zastupiteľstvo už v októbri. Rovnaký návrh primátor mesta predniesol na zasadnutí mestského zastupiteľstva konaného dňa 23. 04. 2020 (zápisnica č. 3/2020, č. I. 73 spisu), návrh na personálne obsadenie komisií by rád predložil, no môže tak urobiť až po tom, ako sa jednotlivé poslanecké kluby dohodnú na danom obsadení a predložia mu svoj návrh a rovnako sa otázka personálneho obsadenia jednotlivých komisií riešila na zasadnutí mestského zastupiteľstva konaného dňa 25. 06. 2020 (zápisnica č. 5/2020, č. I. 77 spisu) a dňa 24. 09. 2020 (zápisnica č. 11/2020, č. I. 81 spisu).

27. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že problémy v Liptovskom Mikuláši v súvislosti s vytvorením a personálnym obsadením Komisie bytovej a sociálnej pretrvávajú dlhší čas. Táto skutočnosť napokon medzi stranami sporu ani nebola sporná. Predmetom tohto súdneho sporu však nie je hľadať príčinu tohto problému ani jeho zodpovedný subjekt. Rovnako súd nespochybňuje právo primátora pozastaviť účinnosť uznesení mestského zastupiteľstva v prípade, ak sa domnieva, že odporujú zákonu alebo sú pre mesto zjavne nevýhodné. Názov článku, jeho podtituly a text, ktorý naň nadväzuje, však u bežného čitateľa jednoznačne vytvára dojem, že jediným dôvodom nepridelovania mestských bytov bola neuznášania sa schopnosť mestského zastupiteľstva konaného v júli roku 2020, čo nie je úplná pravda. V dotknutom článku sa uvádza len reakcia primátora mesta Liptovský Mikuláš a z jeho celkového znenia nevyplýva, že v záujme vyváženej a objektivity bol daný priestor na reakciu práve dotknutým poslancom mestského zastupiteľstva, ktorých sa uverejnené skutkové tvrdenia dotýkajú. Súd preto dospel k záveru, že práve žalobcom uplatnený inštitút - právo na odpoveď v zmysle Tlačového zákona je tým inštitútom, ktorý dáva priestor na reakciu na zverejnené informácie aj druhej strane a jedná sa o inštitút, ktorý má zaručiť „rovnosť zbraní“ pri informovaní verejnosti. Verejnosť má právo byť informovaná vyvážene a objektívne. Súd vyhovením žalobe v bode I. výrokovej časti tohto rozsudku dáva priestor žalobcovi na uvedenie vlastných skutkových tvrdení.

28. V zostávajúcej časti, v ktorej sa žalobca domáhal priznania peňažnej náhrady vo výške 3.000 eur, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1 a § 150 ods. 1 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zistené z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca. Podľa názoru súdu

žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania, či došlo uvedenými skutkovými tvrdeniami do zásahu do cti, dôstojnosti a súkromia žalobcu (okrem subjektívneho pociťovania), z listinných dôkazov predložených žalobcom nie je spoľahlivo preukázaná súvislosť reakcií čitateľov na sociálnych sieťach so zverejnenými informáciami, práve naopak, zrejme sa jedná o reakcie čitateľov na článok publikovaný na W..J..R. s názvom: „Na HÁDKY primátora a poslancov doplácajú obyčajní ľudia: pre ich spory PRIŠLI O BYT...“. Rovnako žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom výšky peňažnej náhrady, ktorú odvodzoval od fiktívnych nákladov na uvedenie vlastných skutkových tvrdení v ním zaplatenom reklamnom letáku. Vyhovením žalobe v prvom žalobnom návrhu (uverejnenie odpovede) sa dáva žalobcovi priestor na uvedenie vlastných skutkových tvrdení na náklady žalovaného, preto nie je dôvod požadovať ich od žalovaného duplicitne (zaviazaním aj peňažnej náhrady).

29. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 5 CSP tak, žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pretože strany sporu mali vo veci úspech pomerný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.